

1867 slet ikke eksisterede. Jeg maa altsaa meget advare imod, at vi faae fortsat det samme Vilkaarlighedsystem med Bevillinger, og hvad dertil hører; dersom man fortsætter det, kommer man ind paa slet ikke at iagttage Loven eller dens Fordringer, og saa vil man faae en ligesaa utilfredsstillende Bebyggelse paa dette Terrain, som man har faaet andre Steder, hvor Regjeringen enten slet ikke har foreskrevet Regler eller hvor de Regler, som vare foreskrevne, ikke ere blevne overholdte. — Den høitærede Krigsminister har allerede ytret, at han beroligede sig ved, hvad Udvalgets Fleertal havde udtalt i Tillæg B. Sp. 1399, nemlig, at Ansættelserne ere foretagne af de Mand, hvem Loven dertil havde bestemt, og i de Former, som Loven havde foreskrevet. Man skulde ogsaa troe, at det var fuldstændig tilstræffeligt, naar Værdiforhøielsen er skeet i Overensstemmelse med Loven og i de Former, som Loven har foreskrevet. Desuagtet siger Udvalget Sp. 1398 omtrent midt paa Siden: „Meget urigtigt er det, at der ikke ved denne som ved den anden Taxation er ført en stadig Forhandlingsbog, og at man har undladt, saaledes som det ellers pleier at skee ved den Art Forretninger, at tillaa de vedkommende Parter, før at disse kunde give Taxatorerne Oplysninger om særlige Forhold, paavise for dem, hvad de maatte tillægge Betydning ved Ansættelsen, og i det Hele varetage deres Tarv“. Her er nu paaberaabt „den Art Forretninger“, men jeg troer ikke, der findes noget Sideslykke til denne Forretning, thi man maa dog vel erindre, at her slet ikke er Tale om at erprovere Noget, slet ikke Tale om at berøve Nogen Noget, at taxere Noget, der skal tages fra En, men her skal Staten vurdere den Priis, hvortil den vil sælge Byggefriheden, og jeg troer ikke, det er almindeligt, naar en Mand skal sætte Priisen paa en Vare, at han da raadfører sig med Kjøberen om, hvilken Priis han skal sætte paa denne Vare. Udvalget mener ikke at kende de Forudsætninger, under hvilke Taxationen er kommen frem, men disse Forudsætninger ligge fuldstændig i Loven og tillige i de Beskjendtgjørelser, som ere udgaaede fra Regjeringen til de vedkommende Eodseiere

om, hvorvidt man betragtede deres Bygninger som berettigede til Genstand eller ikke. Alle Forudsætninger for denne Vurdering vare bekendte, og det var Alt, hvad de Vedkommende kunde forlange, Alt, hvad der kunde være Tale om med Nytte at give dem, men at raadføre sig med de Paagjældende om, hvad man vilde vurdere Byggefriheden til, det var der ikke nogensomhelst Anledning til; der er heller ikke Tale derom i Loven, Loven antyder ikke noget Saadant, og jeg troer, det vilde have vist sig at være fuldstændig ugjærligt. Udvalget siger Spalte 1399, niende og følgende Linier fra oven: „Til bedre og fuldstændigere Vejledning har det selv ladet udarbejde den som Bilag 5 trykte Fortegnelse, der foruden Matriculnummer og Cier viser Grundenes Beliggenhed, deres Areal, den ansatte Værdiforhøielse for hele Grunden og samme udregnet i Kvadratalen.“ Det er nu vistnok i en meget god Hensigt, at det ærede Udvalg har paataget sig det dog ikke saa overordentligt betydelige Arbejde, at lade udregne, hvad Værdiforhøielsen blev pr. Kvadratalen, men dersom Udvalget rigtigt havde sat sig ind i denne Sag, vilde det have haft Betænkelse ved at gjøre en saadan Beregning, som nødvendigvis atter maa fremkalde falske Forestillinger hos de Paagjældende. Den praktiske Anvendelse, som man skulde antage, at dette vilde faae, er følgende: En Mand eter f. Ex. 10,000 Kvadratalen; efter den Beregning, som Udvalget har ladet anstille, er Værdiforhøielsen ansat til 6 Rd., altsaa Byggefriheden til 3 Rd. pr. Kvadratalen. Naar han nu altsaa udstyker Eiendommen, vil han kunne faae Byggefrihed paa 1,000 Kvadratalen for 3,000 Rd. Denne Forestilling er sandsynlig, men det vil netop slet ikke være Tilfældet, thi ved Beregningen af Værdiforhøielsen har der vist gjort sig særlige Hensyn gjældende til det paagjældende Areal's Beliggenhed i Nærheden af eller fjernere fra Forbindelsesveiene, foruden til Alt, hvad der iøvrigt bør komme i Betragtning, saaledes at een Deel af Areallet af Taxatorerne er ansat til en større Værdiforhøielse end en anden, og der vil altsaa Byggefriheden koste mere end for en anden Deel af Areallet. Naar man nu beregner Værdiforhøielsen paa